Adrian Rezeanu

TOPONIMIE URBANĂ. TERMINOLOGIE VICONIMICĂ

1. Ansamblul urbanonimic cuprinde o serie de segmente, variabile în funcție de dezvoltarea culturală şi economică a unității administrativ-teritoriale, între care denumirile căilor de circulație formează un corpus în evoluție permanentă şi care va condiționa denominativ, prioritar de cele mai multe ori, celelalte formule de desemnare urbană.

Cele mai multe dintre denumirile căilor de circulație depăşesc etapele din istoria urbană în care au fost create şi, în perioade de tranziție, asigură o anumită stabilitate şi coerență în sistemul denominativ urban. Alt grup de denumiri caracterizează numai o epocă, în speță cea care le-a creat, şi dispar odată cu ea.

Denumirile căilor de circulație urbană ca şi toate celelalte toponime urbane, încadrate într-un sistem, le-am individualizat prin termenul general **urbanonim**, creat după modelul altor compuşi ai domeniului, precum *toponim* ori *hidronim*, împrumutați din franceză.

De-a lungul timpului, termenul a fost adoptat şi s-a încetățenit în literatura de specialitate ca termen valabil pentru toate reperele urbane, perimate sau în evoluție, în structuri simple sau în scheme derivative[1].

2. Individualizarea numelor căilor de circulație în ansamblul urbanonimiei a fost cu atât mai necesară cu cât acestea constituie scheletul formativ în jurul căruia se asamblează toate reperele, microreperele, secvențele şi „lanțurile derivative" din spațiul urban în toate perioadele istorico-administrative. În ultimele studii de specialitate[2], am propus termenul **viconim**, creat la fel ca *urbanonim*, având însă ca element distinctiv nu un adjectiv, la origine lat. *urbanus*, ci un substantiv: lat. *vicus*, ca formație lexicală obținută prin contaminare semantică livrescă.

3. În urbanonimie, toponimul apare, de cele mai multe ori, ca o structură compusă, în care intră un termen generic, ca purtător al sensului unei „ipostaze"[3] şi

[1] Vezi Mihai Petre, *Introducere în toponimie urbană românească*, Deva, 2001, p. 52, 53; Irina Stănculescu, *Apariția şi evoluția denumirilor de străzi din Bucureşti*, în Bucureşti. Materiale de istorie şi muzeografie, XIV, 2000, p. 144–145.

[2] Vezi Adrian Rezeanu, *Toponimie urbană. Burgul medieval transilvan*, în LR, LVI, 2007, nr. 4; idem, *Toponimie urbană. Formule de desemnare urbanonimică*, în LR, LVII, 2008, nr. 1.

[3] Prin „ipostază" urbanonimică într-un „lanț derivativ" înțelegem asocierea toponimului primar, de fiecare dată cu un alt denotat, evidențiat prin termenul generic. În acest context, termenul generic reprezintă noua realitate care marchează o „ipostază" concretă, situată în vecinătățile imediate sau depărtate față de denotatul inițial.

BDD-A636 © 2008 Editura Academiei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 22:59:54 UTC)

secvența fixă, adică toponimul primar, care glisează din aproape în aproape, în cadrul unei „lanț derivativ”[4] şi care, treptat, pierde semnificația sa primară.

Prezența termenului generic în structurile urbanonimice compuse este prioritar obligatorie atunci când, într-un „lanț derivativ” amplu, „ipostazele” urbanonimice trebuie identificate prin raportare la realitatea denotatului marcat, de fiecare dată, printr-un alt element lexical generic.

Există şi situații când termenul generic (clasă de cuvinte care desemnează categorii de denotate toponimice de acelaşi fel) este omis din comunicare. Aceste posibilități de exprimare toponimică, ce-i drept reduse ca număr, sunt valabile în situația în care urbanonimul nu este productiv „derivativ”, iar determinantul din structură preia întreaga informație topografică şi toponimică:

– **Cafeneaua Fialkovski** (Bucureşti, **1892–1893** D) → **Fialkovski, La Fialkovski; Cafeneaua Regală** (**1880** BAC) → **La Regală**.

Alteori însă, compusul alcătuit din termenul generic şi determinant formează o structură de monolit, însă neproductivă derivativ:

Restaurant Zur Schleuse (*Restaurant* **La Zăgaz**) (Lilienthal RFD, p. 248); **Pflegstraβe (Strada Îngrijită)** (Donauworth, RFD, p. 86); **Wittener Straβe (Strada în furtună)** (Bochum, RFD, p. 56); **Provinzialstraβe (Strada de provincie**) (Bonn, RFD, p. 60)[5].

4. Pentru faza de început a analizei structurilor viconimice în ansamblul lor, propunem analiza semantică şi etimologică a câtorva termeni generici, caracteristici pentru desemnarea căilor de circulație urbane, precum şi gruparea şi distribuția lor pe categorii distincte de denotate.

Avem în vedere aici tipuri de căi de circulație, diferite topografic şi de finalitate urbană dar şi posibilitatea realizării unor asocieri lexico-semantice.

4.1. Este falsă compartimentarea termenilor generici viconimici potrivit unor etape distincte din istoria urbană şi posibila perimare a lor, concomitentă cu dispariția unor realități socio-culturale urbane. De exemplu, termenul *uliță* a penetrat suficiente etape din istoria urbană şi a ajuns în dialogul oral citadin actual ca termen peiorativ, dar frecvent utilizat.

De asemenea, este eronată stabilirea unor etape din istoria urbană potrivit utilizării unora sau altora dintre termenii generici viconimici. Aceştia penetrează oricum epoca de formare şi de utilizare maximă şi apar cu frecvență, ce-i drept redusă, şi în alte segmente denominative, dar cu circulație orală.

[4] Prin „lanț derivativ urbanonimic” înțelegem înlănțuirea de „ipostaze” toponimice individualizate separat, prin termenul generic pe orizontală, în cadrul căreia se realizează transferuri de sens. Am asociat această înlănțuire cu noțiunea de „extensiune urbanonimică derivativă” – Vezi şi Rezeanu Adrian, Modoran Filofteia, *Stratificarea în toponimia urbană*, în SCL, XLIX, 1998, nr. 1–2, p. 303–310; Ecaterina Mihăilă, *Extensiune toponimică derivativă*, în SCO, 2002, 7, p. 5–11.

[5] Siglele folosite reprezintă următoarele fonduri arhivistice şi publicații; **1892–1893** D = C. Dellatre, *Planul oraşului Bucureşti*; **1880 BAC** = C. Bacalbaşa, *Bucureştiul de altădată*, I; **RFD** = *Restaurantführer Deutschland*, 1999/2000, Neckarsulm.

BDD-A636 © 2008 Editura Academiei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 22:59:54 UTC)

Considerăm că termenul generic viconimic nu identifică epoci istorice urbane, de exemplu perioada arhaică urbană. Pentru o astfel de operație există particularități legate de modelele de desemnare, de structurile formative şi de transferurile de nume şi de sens, ca trăsături distinctive pentru urbanonimia diacronică.

Utilitatea imediată a termenului generic viconimic o reprezintă desemnarea denotatului, care este acelaşi ca realitate extralingvistică, depăşind orice graniță istorică urbană[6].

Există însă şi situația când aceeaşi entitate topografică stradală, nemodificată arhitectural şi nici din punctul de vedere al utilităților publice, a fost desemnată alternativ, când prin termenul generic **uliță**, când **stradă**, existând chiar posibilitatea unei sinonimii toponimice. Este vorba de traiectul comercial bucureştean **Lipscani**[7]. În acest sens, în secolul al XVII-lea s-a produs chiar şi o secvențializare denominativă a traiectului unic stradal; între **Uliţa Şelari** şi **Hanul Zamfir**, secvența s-a numit **Strada Lipscani**, iar între **Smârdan** şi **Şelari** era secvența numită **Uliţa Marchitani**[8].

4.2. Treptat, în urbanonimie se realizează la nivel viconimic o strictă specializare a termenilor generici, potrivit cu statutul urban şi topografic al căii de circulație desemnate. Acest fapt i-a determinat pe analiştii esteticii urbane să opereze, pentru perioada contemporană, mutații la nivel semantic în sistemul denominativ urban.

Astfel, *drumul* din perioada rurală sau de tranziție a aşezărilor umane se transformă în *bulevard* citadin, iar *drumul* cu finalitate în cetatea seniorială devine în oraş o *alee*, uneori miniaturală, raportată la un traiect urban restrâns. Semnificația de „cale triumfală", ca drum al stăpânului feudal local s-a perimat, păstrându-se uneori doar aspectul vizual îngrijit „de *drum* de legătură"[9].

Specializarea semantică a termenilor generici utilizați în compuşii viconimici a fost determinată şi de compartimentarea spațiilor urbane, urmărind direcția radială de la centru spre graniță. Deşi, la nivelul ansamblului structural urban, compartimentarea în spații centrale şi de periferie este arbitrară, totuşi acest proces secondat şi de informația viconimică poate să aibă, chiar şi parțial, caracterul de

[6] Vezi în acest sens Mihai Petre, *op. cit.*, p. 67–68, care limitează, de pe poziții strict personale, circulația termenului generic viconimic numai la o anumită epocă, poziție care este interpretabilă.

[7] Vezi D. Almaş, Panait I. Panait, *Curtea veche din Bucureşti*, Bucureşti, 1974, p. 106, 7 şi urm.

[8] George D. Florescu, *Din vechiul Bucureşti – Biserici, Curți boiereşti şi Hanuri între anii 1790–1791, după două planuri inedite de la sfârşitul veacului al XVIII-lea*, Bucureşti, 1935; F.B. Purcel, *Plan von der Haupt – und Residentstadt Bukurescht in der Grossen Wallachey*, 1791; Ferdinand Ernst, *Plan der Wallachischen Haupt – und Residentstadt Bucurest*, 1791.

[9] Vezi Marin Simionescu-Râmniceanu, *Urbanism sau raționalizarea esteticii municipale*, Bucureşti, 1937, p. 24.

BDD-A636 © 2008 Editura Academiei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 22:59:54 UTC)

normă de selectare. Astfel, secvența *şosea*, utilizată în spațiul toponimic urban ca termen generic într-o structură viconimică, de tipul *Şoseaua* **Giurgiului**, *Şoseaua* **Olteniței** (Bucureşti, GHID 1969), plasează calea de circulație de la periferia urbană sau dintr-un punct stabilit prin tradiție ca fiind granița urbană, către un reper din exteriorul îndepărtat.

Stricta specializare semantică a termenilor generici este mult mai evidentă atunci când un traiect viconimic unic şi amplu este secvențializat, iar desemnarea secvențelor este condiționată şi de utilizarea strictă a termenului generic:

Calea Rahovei → *Şoseaua* **Alexandriei** (de la granița urbană spre un exterior îndepărtat);

Calea **Şerban Vodă** (până la reperul urban *Cimitirul* **Şerban Vodă**) → *Şoseaua* **Giurgiului** (Bucureşti, GHID 1934), *Şoseaua* **Olteniței**;

Strada **Stadionului** → *Şoseaua* **Cristianului** (reperul din exteriorul îndepărtat) (Braşov, PL 1999);

Strada **Lungă** → *Calea* **Feldioarei** (reperul din exteriorul îndepărtat) (Braşov, PL 1999);

Strada **Corneliu Coposu** → *Calea* **Baciului** (traiect exterior urban şi către un reper din exteriorul îndepărtat) (Cluj-Napoca, PL 1999);

Strada **Cuza Vodă** → *Calea* sau *Şoseaua* **Turzii** (Cluj-Napoca, PL 1999).

Specializarea semantică, uneori ambiguă, a termenului generic *şosea* din structurile viconimice din interiorul granițelor urbane, de exemplu, este clarificată de sensul toponimului fix din structură, care reprezintă un reper din exteriorul îndepărtat:

Şoseaua **Alba Iulia** (Sibiu, PL 2003), dispusă radial, din interiorul spațiului urban spre exteriorul îndepărtat;

Şoseaua sau *Calea* **Poplăcii** (cu traiect urban desemnat nemodificat, deşi străbate repere locale importante – *Piața* **Tălmaciu**, *Piața* **Sadu** – individualizate însă arbitrar şi cu destinație către un reper din exteriorul îndepărtat) (Sibiu, PL 2003); la fel *Calea* **Dumbrăvii** şi *Calea* **Cisnădiei**.

Şoseaua sau *Calea* **Floreşti** (cu destinație exterioară urbană) (Cluj-Napoca, PL 1999).

Alteori însă, deşi cu parcurs urban şi direcționată către repere din exteriorul îndepărtat, totuşi nici determinantul din compusul viconimic nu clarifică semantica termenului generic.

Şoseaua **Mihai Viteazul** (Sighişoara, PL 2002) este un exemplu tipic de nemotivație urbanonimică, deşi reperul de direcție exterioară este **Rupea**.

5. Vom încerca în continuare ca, pe baza unor asocieri de termeni generici, dar potrivit şi cu modificarea semantică specializată a acestora să realizăm în cadrul formulei de desemnare urbanonimică, pe de o parte, posibile căi de

BDD-A636 © 2008 Editura Academiei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 22:59:54 UTC)

penetrare a perioadelor din evoluția urbană, iar, pe de altă parte, eventuale similitudini între semantica primară a termenului generic şi aceea din diferitele faze din evoluția sa în toponimie.

5.1. *Drum*, cu următoarele sensuri selectate din MDA:

„cale de comunicație de interes local care asigură legătura cu o cale de comunicație importantă, cu o localitate, cu o gară, cu un port" – MDA (4); „şosea de mare circulație, care leagă două localități principale" – MDA (5).

La aceste sensuri generale, adăugăm câteva sensuri specializate topografic şi toponimic, selectate din cele înregistrate de *Dicționarul toponimic al României. Muntenia*:

„cale şi cu parcurs urban, individualizată vag topografic, parcursă de animale" – **Drumu Oii** (DTRM II 339);

„cale individualizată în linii generale, cu parcurs rural, urban şi între localități, destinat transportului specializat de mărfuri" – **Drumu Peştelui** (DTRM II 342), **Drumu Sării** (DTRM II 348–349);

„cale cu traiect integral urban care urmăreşte o formațiune de teren, ca reper local" – **Drumu Piscului** – (DTRM II 343);

„cale cu traiect urban, care asigură legătura cu un reper local, care poate fi şi un „toponim aparent" – **Drumu Beilicului** (DTRM II 312) (**Beilicul** poate reprezenta forma contrasă a urbanonimelor **Casele Beilicului, Grădinile Beilicului)**.

Precizări în sfera semantică a termenului *drum* se realizează în structurile toponimice prin aportul secvenței toponimice fixe, corespunzătoare cu denotatul primar:

Drumul **Tunelului** (Buşteni, **1912** – DC 1495) cu traiect urban şi cu destinație către exteriorul apropiat; în acest compus **Tunelul** este, ca toponim aparent, forma contrasă de la *Livedea* **Tunelului**; *Drumul* **Canalului** (Buşteni, **1885** – DC 1434), cu traiect urban; *Drumul* **Reginei** ← *Drumul* **Poiana Reginei** (Sinaia, **1940** – DC 1607 ter); *Drumul* **Şura Buşteni** (Buşteni, **1912** – DC 1495; **1922** – DC 1523), cu traiect urban spre exteriorul apropiat; *Drumul* **Stânei Regale** ← *Drumul* **Poiana Stânei Regale** (Poiana Țapului, **1900** – DC 1607 ter) cu traiect urban spre exteriorul îndepărtat.

5.1.2. *Drum* provine de la *vsl.* **drumŭ** cu sensul de „cale" (MDA, DER) (cf. bg., sb. *drum* „idem"). Cea mai veche atestare a cuvântului *drum* este în Moldova din **1473**, iar în Țara Românească, din **1565**. În structuri toponimice termenul *drum* apare în ȚR la **1505** (**Drum Iasulov**), iar în Moldova la **1446** (**Velichii Drum**). În forma diminutivală apare la **1588** în Moldova (**drumşor**)[10].

[10] Vezi *Dicționarul elementelor româneşti din documentele slavo-române (1374–1600)*, Bucureşti, p. 70, 71, cu sigla **DER**.

BDD-A636 © 2008 Editura Academiei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 22:59:54 UTC)

5.1.3. În urbanonimia diacronică, termenul generic *drum*, deşi cu o sferă semantică de multe ori ambiguă, se foloseşte cu următoarele sensuri acceptate:

a) „cale şi cu parcurs urban, care face legătura cu un reper din exteriorul îndepărtat”:*Drumul* **Craiovei** (Bucureşti, **1834** PRIM B 245/1834, f. 14); *Drumul* **Ocnei** (Sibiu, PL 2003). În cazul utilizării cu acest sens apare o sinonimie parțială cu alți termeni generici: *cale* (*Calea* **Făgăraşului**, *Calea* **Feldioarei** (Braşov, PL 1999) şi *şosea*: *Şoseaua* **Alba Iulia** (Sibiu, PL 2003); *Şoseaua* **Cristianului** (Braşov, PL 1999); *Drumul* **Pietrelor** (Văleni de Munte – Ph, **1925** OCS 3); *Drumul* **Slănicului** (Târgovişte, **1596** SI 1538 (DIR XVI, VI 227–8); *Drumul* **Lacul Sf. Ana** (Sinaia, **1901** PS 6); *Drumul* **Pişetorii** (Sinaia, **1901** PS 2); *Drumul* **Piteştilor** (Topoloveni, **1830** COTR 4/17); *Drumul* **Ploieştilor** (Buzău, **1880** SF A 18/5); *Drumul* **Retevoiului**.

b) „cale de legătură, cu traiect exclusiv urban, între două repere, între care unul, cel de destinație, se află la granița urbană”:

Drumul **la Sărărie** (Iaşi, PL 2001); *Drumul* **Filaretului** (Bucureşti, **1834** PRIM B 245/1834, f. 14; **1969** GHID, **1998** PA); *Drumul* **Pădurii** (Azuga, **1938** – DC 1607 ter); *Drumul* **Orzelor** (Videle, **1863** AC PL 1037/70; **oarze** „lanuri de orz”); *Drumul* **Târgului** (Buzău, **1635** EB 37/4 (DIR, XVII, IV 535–7); *Drumul* **Țintei** (Roşiorii de Vede, **1898** MDG II 324, V 587; Giurgiu, **1918–1926** Kretzulescu – Lahovary 1585);

c) „cale de circulație cu traiect exclusiv urban, în care lipsesc repere locale şi de destinație din exteriorul îndepărtat care s-ar putea impune motivațional în actul denominativ”. În acest caz, viconimul, în structura căruia intră termenul generic *drum*, formează un tot unitar, cu valoare simbolică, intrată în uzul curent:

Drumul **Peştelui** (Bucureşti, **1871** P I); *Drumul* **Poştei** (Călăraşi, **1843** AC PL 747/69); *Drumul* **Săcuilor** (Vălenii de Munte – Ph, **1805** COTR 49/53).

d) „cale de circulație deschisă recent, cu un traiect urban aproape miniatural, fără repere locale, prin care s-ar putea marca denominativ”. În această situație, termenul generic *drum* din structură este parțial golit de sens specializat şi generează o formulă fixă, cu posibile evoluții ulterioare:

– *Drum* **Nou** (Sibiu, PL 2003).

e) „cale de circulație cu traiect urban, marcată denominativ prin raporturi de posesie”:

– *Drumul* **Pascului** (Comarnic, **1894** – DC 1449); *Drumul* **Piticilă** (Comarnic, **1919–1945** CAP 61); *Drumul* **Principelui** (Sinaia, **1903** PS 8).

f) „cale de circulație cu parcurs urban, dar şi rural, care urmăreşte traiectul unei forme de teren, uneori cu dispunere paralelă, existând în structura viconimică formată un proces complex de contaminare, prin transferuri permanente de sens”:

BDD-A636 © 2008 Editura Academiei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 22:59:54 UTC)

– *Drumul* **Slemnei** (Urlați, **1834** GHIG 3/49); *Drumul* **pe Loturi** (Azuga, **1924** – DC 1607 ter); *Drumul* **Şanțului** (Comarnic, **1843** – DC 1397).

g) „cale de circulație care se suprapune denominativ peste alte denotate urbane, creând structuri tautologice". Această categorie de nume este astăzi destul de redusă:

– *Strada Drumul* **Între Vii** (Bucureşti, **1934** GHID); *Strada* **Drumul Taberei** (Bucureşti, **1934** GHID, **1969** GHID).

h) cale de circulație desemnată printr-o structură în care termenul generic *drum* este marcat de semnificații metaforice, nemotivate însă toponimic. Şi aici se creează, pe de o parte, sinonimii între termenii generici *drum* sau *stradă*, iar, pe de altă parte, apare la nivel toponimic o golire de semnificație pentru termenul generic desemnator *drum*.

– *Strada* **Drumul Luptătorilor Antifascişti**, *Strada* **Drumul Belşugului**, *Strada* **Drumul Stegarului** (Bucureşti, GHID **1969**).

5.2. Termenul generic *drum* poate forma perechi corelative cu *cale* şi *şosea*, potrivit şi cu parcursul topografic urban, dar şi rural, precum şi cu structurile viconimice în care aceştia intră.

Etimologic, termenul generic *cale* provine din lat. **callis** „potecă, cărare" (MDA), care a evoluat specializat în urbanonimie.

Din sensurile înregistrate în DEX, reținem următorul, care poate reprezenta un punct de plecare în analiza spectrului semantic urbanonimic; „arteră de pătrundere în oraş, făcând legătura cu o şosea importantă".

Detaliind această informație lexicografică, se poate stabili un parcurs periurban între granița administrativă urbană şi un traiect de circulație exterior, marcat prin termenul *şosea*.

5.2.1. În palierul urbanonimic, termenul generic *cale* poate fi identificat prin următoarele sensuri:

a) „drum de circulație cu parcurs urban redus, cu destinația către un reper din interiorul apropiat":

Calea **Băilor** (Câmpulung Muscel, **1872** DTSR, **1898** MDG II 484);

Calea **Barierei Spirei** (Bucureşti, **1834** PRIM B 224);

Calea **Vadul La Palici** (Bucureşti, **1811**, RV Mss. 266);

Calea **Belvedere** (*Calea* **Palatul Belvedere**) (Bucureşti, 1842 RB);

Calea **Bordeiului** (Făurei, **1879** H IL 48);

Calea **Herăstrăului** (Bucureşti, **1871** P I);

b) „drum de circulație din exteriorul rural către oraşul de destinație, cu traiect amplu şi în interiorul urban, dar pe un segment limitat":

BDD-A636 © 2008 Editura Academiei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 22:59:54 UTC)

Calea **Moroieni** (Moroieni, **1890–1912** PS 1);

Calea **Brăilei** (Brăila, **1619** DIR XVII, III 375–6).

c) „drum de circulaţie, cu parcurs urban şi cu destinaţia către un reper din exteriorul îndepărtat”. În această grupă apare relaţia de sinonimie, diferenţiată la nivel diacronic, cu termenii *drum* şi *şosea*, care poate duce şi la confuzii semantice:

Calea **Băltacaciului** (Buftea, cr. **1580** DRH VIII, 515–6);

Calea **Cheii** (Breaza, **1919–1945** CAP 50);

Calea **Dobroieştilor** (Câmpulung-Muscel, **1872** DTSR, **1898** MDG II 484);

Calea **La Măgurele** (Bucureşti, r. **1766** MTR 222/21);

Calea **Pietroşiţa** (Sinaia, **1890–1912** PS 1);

Calea **Popeştilor** (Buftea, cr. **1580** DRH VIII 515–6);

Calea **Predeal** (Sinaia, **1890–1912** PS 1);

Calea **Târgovişteі** (Bucureşti, **1852** B II);

Calea **Urechea** (Sinaia, **1890–1912** PS 1);

Calea **Văcăreşti** (Bucureşti, **1834** PRIM B 245/14).

d) „drum de circulaţie, cu parcurs urban, către un reper nedefinit, marcat pe baza unor posibile relaţii de posesie, fără motivaţie toponimică”:

Calea **Ciungului** (Vălenii de Munte, **1926** OCS 8);

Calea **Ghiudului** (Predeal, cr. **1573** DRH VII, 182–3);

Calea **Gontei** (Ploieşti, r. **1600–1601** DRH XI 571);

Calea **Goranii** (Sinaia, **1890–1912** PS 1).

În cadrul acestei subcategorii, reţinem posibila fază a „toponimului aparent”[11] exprimat prin antroponim:

Calea **Filaretului** ← (*Calea* (spre *Câmpia* sau *Viile*) **Filaretului**) (Bucureşti, **1842** RB).

e) „drum de circulaţie cu parcurs exclusiv urban, în care formula denominativă în structura căreia intră termenul generic formează un compus simbolic metaforic, fără nicio tangenţă cu traiectul urban”:

Calea Griviţei (Bucureşti **1885–1890** S, **1892–1893** D, **1895–1899** IGA); **Calea Victoriei** (Bucureşti **1895–1899** IGA); **Calea Dorobanţi** (Bucureşti **1895–1899** IGA, Cluj-Napoca PL **1899**). Există la această subcategorie şi situaţia, mai rară, când termenul generic *cale* intră într-o structură viconimică cu determinant substantival, la rându-i specializat semantic. Traiectul urban astfel desemnat parcurge probabil unitatea administrativ-teritorială precum o magistrală:

Calea Oraşului (Curtea de Argeş,r. **1748** EA 2/91).

[11] Rezeanu Adrian, Modoran Filofteia, *Categoria „toponim aparent” în urbanonimie*, în LR, XLVI (1997), nr. 4–6, p. 319–329.

BDD-A636 © 2008 Editura Academiei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 22:59:54 UTC)

5.3. Termenul generic *şosea*, cu următoarele sensuri selectate din MDA: „cale de comunicaţie interurbană, pietruită sau asfaltată” (1); „stradă largă, frumos amenajată la intrarea într-un oraş, care continuă căile de comunicaţie interurbane” (2).

Detaliind sensul **2.** înregistrat lexicografic şi adaptându-l la structura reţelei căilor de circulaţie urbane, rezultă că *şoseaua* este un segment topografic limitat, plasat teritorial undeva la intrarea în oraş, care continuă o cale de comunicaţie interurbană, care este, de altfel, tot *şosea*. Neclaritatea unei astfel de determinări semantice reprezintă şi cauza şi efectul utilizării acestui termen generic în spaţiul urban, în mod haotic.

Reţinem pentru determinarea urbanonimică o posibilă formulă explicativă pentru termenul *şosea*: „cale de circulaţie interurbană, cu pornire de la graniţa urbană, care continuă un segment topografic urban marcat diferit, dar specific pentru unitatea administrativ-teritorială urbană”.

Termenul generic *şosea* provine din fr. **chaussée**: „arteră largă de circulaţie interurbană”.

5.3.1. Utilizarea aberantă a termenului generic *şosea* în spaţiul intern urban a determinat individualizarea lexicografică a următoarelor sensuri, precum şi stabilirea unor zone de intersectare a sferei semantice a acestui termen cu altele parţial sinonime:

a) „cale de circulaţie, cu parcurs urban şi cu destinaţie spre un reper din exteriorul îndepărtat”. De cele mai multe ori, această arteră de circulaţie preia un alt traiect secvenţial urban, însă altfel desemnat.

Şoseaua **Cristianului** (Braşov PL 1999);

Şoseaua **Sărărie** (Iaşi, PL **2001**);

Şoseaua **Păcurari**, *Şoseaua* **Moara cu Noroc** (Iaşi, PL **2001**);

Şoseaua **Chitilei** (Bucureşti, PL **1911, 1929, 1969**).

La această subcategorie de desemnare viconimică se produc următoarele intersectări de sfere semantice ale termenului *şosea*, cu alţi termeni generici mergând până la confuzie, alimentată, probabil, şi de organele administraţiei locale:

Şoseaua **Cristianului** preia secvenţa urbană *Strada* **Stadionului**, de la o intersecţie locală, unde o altă secvenţă, cu direcţia **Făgăraş**, se numeşte *Calea* **Făgăraşului**. Aici, *şosea* şi *cale*, sinonime fortuit, desemnează traiecte urbane cu direcţia spre un exterior îndepărtat. Secvenţele *Calea* **Poienii**, *Calea* **Feldioarei** (Braşov PL **1999**) cu traiecte urbane, dar şi exterioare, reprezintă o abatere de la desemnarea semantică exactă a termenului *şosea*.

Şoseaua **Progresului** (Bucureşti, PA 2004), cu parcurs exclusiv urban, ar putea reprezenta o secvenţă urbanonimică motivată prin referire la reperul din interiorul urban depărtat *Gara* **Bucureşti Progresul**. Aberaţia constă, pe de o parte,

BDD-A636 © 2008 Editura Academiei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 22:59:54 UTC)

în faptul că între reperul motivațional şi artera de circulație intervin alte două secvențe, exclusiv urbane, marcate cu termenul generic *şosea* (*Şoseaua* **Viilor**, *Şoseaua* **Giurgiului**), iar, pe de altă parte, termenul generic *şosea* din cele trei structuri urbanonimice este identificat diferit;

b) „cale de circulație cu parcurs exclusiv de la granița urbană spre exteriorul îndepărtat”:

Şoseaua **Bucium** (Iaşi, PL **2001**); *Şoseaua* **Albinei** (Iaşi, PL 2001); *Şoseaua* **Zamora** (Buşteni, **1910** – DC 1426); *Şoseaua* **Ceairului Mare** (Poiana Țapului, **1940** – DC 1576); *Şoseaua* **spre Loturi** (Azuga, **1914** – DC 1607 ter); *Şoseaua* **spre Frontieră** (Predeal, **1907** – DC 1607 ter); *Şoseaua* **spre Carieră** (Buşteni, **1920** – DC 1607 ter); *Şoseaua* **spre Moară** (Poiana Țapului, **1884** – DC 1423);

c) cale de circulație cu parcurs exclusiv urban, care reprezintă un segment dintr-o magistrală urbană, uneori de dimensiuni reduse, situat între repere de intersecție topografică:

Şoseaua **Arcului** (Iaşi, PL **2001**); **Şoseaua Națională** (Iaşi, PL **2001**); *Şoseaua* **Galata** (Iaşi, PL **2001**).

La această subcategorie apare situația paradoxală, când acelaşi traiect urban, cu destinație finală urbană, este marcat pe un segment, de exemplu, *Calea* **Galata** şi se continuă cu *Şoseaua* **Galata**, apărând la punctul de schimbare denominativă şi compusul *Urcuşul* **Galata**.

5.4. Triada viconimică *uliță/stradă/bulevard*, cu o evoluție marcată de stadiile de urbanizare, este prezentă în spațiul urban, atât în procesul de desemnare practică, prin planuri şi ghiduri oficiale urbane, dar şi în dialogul oral, cu conotații afective şi simbolice, unde distincția semantică dintre aceşti termeni generici este parțial anulată.

Uliță, cu sensurile „drum îngust printr-un sat (mai rar în oraş), mărginit de case” (1), „stradă” (2), provine din v.sl. **ulica**, care înseamnă şi „stradă” (*rue*), dar şi „stradelă” (*ruelle*). Cele mai vechi atestări ale termenului pe teren românesc s-au înregistrat în **1475** (TR) şi **1531** (M)[12].

Pentru perioada medievală a târgului comercial românesc (Moldova şi Țara Românească), stadiu arhaic, incipient urban al viconimiei, care se prelungeşte până la jumătatea secolului al XIX-lea, termenul *uliță* formează pereche cu *hudiță* (**< hudă** + *-iță*) sau *ulicioară*. Distincția se realizează în concordanță cu mărimea denotatului desemnator.

Pentru stadiul de evoluție urbană amintit mai sus, *uliţa* se individualizează prin următoarele sensuri, extrase din descrieri perifrastice viconimice caracteristice vremii[13]:

[12] Vezi şi DER, p. 245.
[13] DGAN, Fond *Ministerul Lucrărilor Publice, Moldova*, dosar 366/1849, 1850, 1851, f. 55–228.

BDD-A636 © 2008 Editura Academiei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 22:59:54 UTC)

a) „cale de circulație, cu parcurs exclusiv urban, ce leagă două repere majore de pe acelaşi traiect, fără a se prelungi secvențial”:

„Ulița di la d(umnealui) Gheorghii Ivanovici, cari trăci pi la *Crâşma Frumuşâcăi*, până în Bistriță, ciastiia vânătă” (Piatra, **1850**, f. 228);

b) „cale de circulație, cu parcurs urban, care se prelungeşte secvențial cu un drum interurban, individualizat prin termenul generic *şosea* sau *drum*”:

„O uliță ce să începi di la Crâşma neguțitoriului Iordachi Pungă şi merge pi lângă *Hanul Precistii Mari*, până în şoşaoa din capătul uliței” (Roman, **1850**, f. 84);

„Ulița di la d(umnealui) Filip Manoliu, cari mergi pi la poarta Mihălcioai(i) şi iesă în Drumul Bistriței, la Corbeni, ciastiia vânătă” (Piatra, **1850**, f. 228);

c) „cale de circulație, cu parcurs urban magistral, care trece dintr-o mahala în alta”:

„Ulița ci să începi di la *Crâşma Pârlită*, ciastiia vânătă, şî mergi pi la spătar Hristodor spri Vali(a) Vii, păr la Vasâli a Vărvarii, ciastiia galbănă” (Piatra, **1850**, f. 228);

d) „cale de circulație exclusiv urbană, pe traiectul căreia converg alte drumuri minore”, marcate prin termenul generic *hudiță*, de exemplu, cele 8 hudițe care răspund în **Ulița Mare** din **Mahalaua Păpăutii** (Roman, **1850**, f. 84).

Hudița sau *ulicioara* sunt „căi de circulație, cu parcurs minor urban, care fac legătura cu alte căi de circulație ample, prin anumite repere ale lor”. Ar putea exista relații de sinonimie parțială cu termenii generici *intrare* sau *înfundătură*.

Termenul generic *stradă*, cu sensul „cale de comunicație mărginită, de obicei, pe ambele părți de case (şi trotuar), amenajată în interiorul localităților (urbane) pentru circulația pietonilor şi a vehiculelor” (1), provine din it. **strada** (MDA).

Acesta, deşi preia semnificația locală a termenului *uliță*, care are aplicabilitate topografică atât la mediul urban cât şi la cel rural, este caracteristic în exclusivitate spațiului urban. Pe lângă sensul consacrat prin uz şi înregistrat lexicografic, pe baza configurației terenului urban dar şi a utilității imediate a acestei artere de circulație, reținem alte câteva sensuri, care, pe de o parte, îi pot lărgi câmpul semantic, iar, pe de altă parte, conduc către o intersectare cu sfere semantice ale altor termeni generici viconimici:

a) „cale de circulație urbană, amenajată cu toate utilitățile citadine necesare, care însoțeşte un curs de apă pe tot parcursul lui urban, fără altă finalitate decât aceea de arteră urbană laterală, însoțitoare”. În această situație, are loc o intersectare cu sfera semantică a termenului generic *chei* „stradă de-a lungul şi la marginea unei ... construcții, servind la consolidarea malului şi la apărarea acestuia de acțiunea apelor” (DEX):

Strada **Gârlei** (Bucureşti, GHID **1934**); *Strada* (**Gârlei**) **Lânăriei** (Bucureşti GHID **1934**); *Strada* (**Valea)Puristoaca** (Poiana Țapului, **1938** – DC 1607 bis);

BDD-A636 © 2008 Editura Academiei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 22:59:54 UTC)

Strada **(Valea) Prahovei** (Sinaia, **1938** – DC 1562); *Strada* **Malului**, cu continuare secvențială în *Strada* **(Râului) Cibinului** (Sibiu, PL **2003**); *Strada* **Someşului** (doar secvențial) (Cluj-Napoca, PL **1999**).

Intersectarea semantică se produce şi cu termenul generic *splai* „stradă amenajată pe malul înalt al unei ape" (DEX):

Splaiul Independenței (secvență viconimică de-a lungul râului Someşul Mic (Cluj-Napoca, PL **1999**); *Splaiul* **Bahluiului** (Iaşi, PL **2001**);

b) „cale de circulație urbană, cu traseu transversal, care depăşeşte repere reprezentate prin încrucişări de drumuri, piețe":

Strada **Lipscani** (alcătuită din secvențe topografice care depăşesc intersecțiile cu **Calea Victoriei** şi cu *Bulevardul* **Colței** (Bucureşti, **1754** MTR 205/23, GHID **1946**, GHID **1969**);

Strada **Lungă** (Sibiu, PL **2003**); *Strada* **Transilvaniei** (Predeal, **1940** – DC 1607 bis); *Strada* **Fântânii** (cu parcurs transversal spre **Castelul de Apă**) (Sinaia, **1940** – DC 1607 bis).

În această situație, există puncte de intersectare semantică cu termenul generic *bulevard*; **Bulevardul Victoriei**, **Bulevardul Corneliu Coposu** (Sibiu, PL **2003**), dar şi multiple alte situații în care sinonimiile parțiale conduc spre o confuzie în procesul de desemnare urbană locală; *Strada* **Reginei** ← *Strada* **(Parcul) Reginei** este aceeaşi cu **Şoseaua Reginei** (Azuga, **1938** – DC 1607 ter); *Strada* **Cişmelii** (Predeal, **1921** – DC 1607 ter) este aceeaşi cu *Drumul* **Cişmelii**; *Strada* **Văii Azuga** este aceeaşi cu *Şoseaua* **Văii Azuga** (Azuga, **1914** – DC 1607 ter); *Strada* **Pensiunii Crivăț** este aceeaşi cu *Drumul* **Pensiunii Crivăț** (Poiana Țapului, **1940** – DC 1607 bis);

c) „cale de circulație urbană, cu traseu sinuos, uneori restrâns spațial, care preia dispersat curentul pietonal şi circulația vehiculelor". Acest tip de arteră de circulație poate fi identificat prin *stradă capilară*, cu parcurs predominant periferic; *Strada* **Livedea cu Duzi** (între *Calea* **Piscului** şi *Calea* **Văcăreştilor**) (Bucureşti, GHID **1934**); **Strada Oastei** (între *Şoseaua* **Sărăriei** şi **Bulevardul Carol I**) (Iaşi, PL **2001**). Şi în acest caz, intersectările parțiale de sfere semantice pot avea loc cu termenii *intrare, alee, pasaj*, cu condiția inexistenței unei perechi cu un viconim în structura căruia intră termenul *stradă*:

Intrarea **Târlei** (Bucureşti, GHID **1969**); *Intrarea* **Brotăceilor** (Bucureşti, PA **2002**).

Aleea **Mitropoliei** (Bucureşti, **1834** PRIM B 245) → *Strada* **Mitropoliei**; *Aleea* **Băneasa** (numită ulterior **Şoseaua Kisselev**) (Bucureşti, **1834** PRIM B 245).

Pasajul **Hanul cu Tei** (între *Strada* **Lipscani** şi *Strada* **Şelari**) (Bucureşti GHID **1934**).

BDD-A636 © 2008 Editura Academiei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 22:59:54 UTC)

Termenul generic *bulevard*, cu sensul „arteră urbană de mare circulație, de obicei plantată pe margini cu arbori” (DEX), este utilizat relativ târziu în spațiul urban.

În urbanonimie, termenul mai poate fi decriptat şi prin sintagma medievală „drumul mare”, fără repere de început şi de sfârşit, care poate avea traiect transversal, circular sau semicircular:

Bulevardul Ghica (Sinaia, **1890–1912** PS 1); **Bulevardul Dacia** (Bucureşti, GHID**1934**); **Bulevardul M. Kogălniceanu** (Braşov, PL **1999**).

În sensul utilizării haotice a acestor termeni viconimici în procesul de desemnare urbană, reținem şi câteva microsecvențe semantice actuale, caracteristice pentru termenul *bulevard*:

a) cale de circulație urbană, de tip magistral, cu direcția către exteriorul urban îndepărtat, dar şi către un reper din interiorul urban.

La această subcategorie, există frecvente confuzii cu alți termeni viconimici, în contextul desemnării urbanonimice neglijente din partea administrațiilor locale. De exemplu, în municipiul Iaşi, de la intersecția centrală **Podul Roş** pornesc următoarele artere de circulație, secvențiate denominativ:

Bulevardul **Țuțora** care se continuă cu *Calea* **Chişinăului** (reper din exteriorul urban îndepărtat).

Bulevardul **Socola** (cu destinația către un reper urban apropiat), care se continuă cu *Şoseaua* **Bucium** (din exteriorul urban), deşi în spațiul urban riveran *Bulevardului* **Socola** există şi o *Stradă* **Bucium**. În interiorul spațiului urban, după intersecția centrală, *Bulevardul* **Socola** se continuă cu **Şoseaua Națională**, secvență topografică urbană redusă, însoțitoare a parcursului hidrografic **Bahlui**. O astfel de utilizare urbanonimică anulează orice specificație semantică a termenilor generici *bulevard, şosea, stradă, cale*[14];

[14] Siglele folosite reprezintă următoarele fonduri arhivistice şi publicații; **GHID 1969** = *Ghidul străzilor municipiului Bucureşti*, 1969; **GHID 1934** = *Ghid oficial cu 20 hărți pentru orientare*, Bucureşti, 1934; **DTRM** = *Dicționarul toponimic al României. Muntenia*, vol. II, Bucureşti, 2007; *DC* = DGAN, Fond *Domeniile Coroanei României*, dosarele referitoare la Valea Prahovei; **PRIM B** = ANB, Fond *Primăria Municipiului Bucureşti*; **OCS** = AN Ploieşti, Fond *Ocolul Silvic Vălenii de Munte*; PS = AN Ploieşti, Fond *Primăria oraşului Sinaia*; **COTR** = DGAN, Fond *Mânăstirea Cotroceni*; **SF A** = DGAN, Fond *Biserica Sfinții Apostoli*; **PA** = *Pagini Aurii*, 1998 Bucureşti; **AC PL** = Biblioteca Acad. Rom., Fond *Planuri de moşii*; **Kretzulescu-Lahovary** = DGAN, Fond *Kretzulescu-Lahovary*; **MDG** = *Marele Dicționar Geografic al României*, vol. I–V, 1898; **P I** = Biblioteca Acad. Rom., Maior D. Pappasoglu, *Bucureşti. Capitala României*, I, 1871; **CAP** = AN Ploieşti, Fond *Consilieratul Agricol Prahova*; **GHIG** = DGAN, Fond *Mânăstirea Ghighiu*; **DTSR** = D. Frunzescu, *Dicționarul topografic şi statistic al României*, Bucureşti, 1872; **RV Mss.** = DGAN, Fond *Mânăstirea Radu Vodă, Manuscrise*; **RB** = Biblioteca Acad. Rm., Râmniceanu-Blaremberg, *Planul Bucureşti*, 1842; **H IL** = DGAN, Fond *Hotărnicii Ialomița*; **MTR** = DGAN, Fond *Mitropolia Țării Româneşti*; **B II** = Biblioteca Acad. Rom., Maior Baron Rudolf von Borroczyn, *Planul Bukureştiului*, Bucureşti, 1852; **IGA** = *Planul oraşului Bucureşti*, lucrat de Institutul Geografic al Armatei, Bucureşti, 1895–1899; **EA** = DGAN, Fond *Episcopia Argeş*.

BDD-A636 © 2008 Editura Academiei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 22:59:54 UTC)

b) „cale de circulație cu parcurs secvențiat denominativ, în care porțiuni din traiectul topografic însoțesc un curs de apă”. Pentru această secvență, termenul generic *bulevard* se suprapune semantic peste termenii *chei* şi *splai*:

Bulevardul **Dacia** (secvență riverană *râului* **Bahlui**) (Iaşi, PL, **2001**);

Bulevardul **Consiliul Europei** (secvență riverană *râului* **Târnava Mare** (Sighişoara, PL, **2002**);

Bulevardul **1 Decembrie 1918**, *Strada* **Mamaia**, *Strada* **General Dragalina** (secvențe topografice înlănțuite, riverane *râului* **Someşul Mic**) (Cluj-Napoca, PL, **1999**).

Confuzia semantică dintre termenii viconimici *bulevard* şi *splai* este evidentă pe traiectul urban al *râului* **Bahlui**, unde acelaşi parcurs însoțitor, paralel cu râul, este identificat aleatoriu, când prin *Splaiul* **Bahlui**, când prin *Bulevardul* **Chimiei** (Iaşi, PL, **2001**);

c) „cale de circulație cu traiect central, dar limitat teritorial, ca segment de legătură cu căi de circulație magistrale, unele făcând legătură chiar cu repere din exteriorul urban îndepărtat”. În această situație, neclaritatea semantică a termenului generic *bulevard* este amplificată prin vecinătatea teritorială imediată a căilor de circulație cu parcurs amplu, cu deschidere spre exteriorul urban, marcate doar prin termenul viconimic *stradă*.

De exemplu, **Bulevardul Mihail Kogălniceanu** (segment topografic redus) se continuă cu *străzile* **Hărmanului** şi **Zizinului** (ca artere de legătură cu exteriorul îndepărtat) (Braşov, PL **1999**).

6. Evoluția semantică a termenilor generici viconimici în spațiul urban a urmat o cale firească, în acord cu tendințele actuale de evoluție ale limbii române[15]. Acest fapt a însemnat, pe de o parte, o permanentă înnoire lexicală, prin împrumuturi, iar, pe de altă parte, extinderea polisemantismului, adaptat şi acesta la etapele socio-culturale şi istorice.

În urbanonimie, ca segment denominativ specializat, evoluția semantică a termenilor generici, aşa cum am observat în cele câteva exemple analizate, îmbracă o formulă specifică, în care, pe lângă aspectele obiective de primenire şi stabilizare semantică, intervine neprofesionalist, la nivelul procesului de desemnare urbană, şi factorul administrativ local. Din acest punct de vedere, mai ales în epoca actuală, dar nu numai, sesizăm o serie de particularități, din care ne oprim asupra câtorva;

a) tendința de specializare semantică strictă a termenilor generici potrivit cu denotatul desemnat, în cadrul formulei de marcare viconimică. Acest aspect, deşi clar încadrat în structuri urbanonimice, are tendințe de deviere în contextual amplificării rețelelor topografice urbane „derivative” şi a intervenției factorului decizional administrativ. În păienjenişul de artere viconimice comasate şi marcate, *Şoseaua* **Nicolina**, *Strada* **Nicolina**, *Aleea* **Nicolina**, *Fundacul* **Nicolina** din Iaşul actual, *Fundacul* (sau *Fundătura*) **Nicolina** identic cu *Intrarea* „stradă mică,

[15] Vezi Al. Graur, *Tendințe actuale ale limbii române. Vocabularul*, Bucureşti, 1968, p. 280 şi urm.

BDD-A636 © 2008 Editura Academiei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 22:59:54 UTC)

înfundată la un capăt" (MDA 35), ar trebui să aibă cel puțin un punct topografic comun cu *Şoseaua* **Nicolina**, ca să se justifice semantic. În realitate, *Fundacul* **Nicolina** este paralel cu *Şoseaua* **Nicolina**, precum şi *Aleea* **Nicolina** cu *Strada* **Nicolina**. În această situație, *fundacul* şi *aleea* ar putea deveni *stradele*, iar urbanonimele *Fundacul* şi *Aleea* **Nicolina** îşi pierd motivația toponimică locală;

b) tendința de perpetuare a termenilor generici viconimici, cu o semantică apropiată de cea primară, prin penetrarea diferitelor perioade din evoluția urbană şi de stabilizare a unei anumite sfere semantice la nivelul unui traiect urban. Aici asistăm, pe de o parte, la conservatorismul formulelor de desemnare viconimică cu specific local şi mult mai pitoreşti, iar, pe de altă parte, la lipsa reperelor locale care s-ar putea impune în procesul denominativ. De exemplu, **Drumul Sării** (Bucureşti), cu rezonanțe arhaice şi simbolice, atestat neîntrerupt de la **1844**, dar ca formulă desemnatoare monolit, are traiectul actual urban care poate fi identificat prin *stradă*;

c) tendința de conservare, chiar până în contemporaneitate, a unor similitudini dintre semantica inițială a termenului generic şi aceea din diferite etape evolutive urbane, chiar dacă pot interveni, prin relații sinonimice, confuzii semantice. De exemplu, *Calea* **Văcăreşti** (Bucureşti), cu parcurs inițial spre un exterior urban îndepărtat, se menține şi azi ca formulă desemnatoare urbană motivată, dacă se au în vedere reperele viabile din „lanțul derivațional", *mahala, biserică, mânăstire, cimitir* etc.

Şi aici, *cale* se menține în formula desemnatoare monolit *Calea* **Văcăreşti**, ca urmare a tradiției, deşi între *cale* şi *drum* există o sinonimie parțială.

7. Din punct de vedere al terminologiei viconimice, cu anumite justificate excepții, unitatea administrativ-teritorială urbană se prezintă ca un ansamblu unitar şi coerent, receptiv la influențele determinate de evoluția istorico-socială şi culturală citadină.

TOPONYMIE URBAINE.
TERMINOLOGIE VICONYMIQUE

(Résumé)

Dans cet étude on a analysé, dans une manière sémantique et étymologique quelques termes génériques caractéristiques pour la désignation des routes de circulation urbaine.

Les conclusions d'une telle analyse se rapportent, d'une part, à la tendance de conservation de la sémantique initiale de ces termes génériques viconymiques et, d'autre part, à une spécialisation stricte, en concordance avec la segmentation des espaces urbains.

Institutul de Lingvistică „Iorgu Iordan – Al. Rosetti"
Bucureşti, Calea 13 Septembrie nr. 13

BDD-A636 © 2008 Editura Academiei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 22:59:54 UTC)